

Tato stránka byla přeložena pomocí strojového překladu [Odkaz]. Strojové překlady mohou obsahovat chyby, které mohou snižovat jejich srozumitelnost a přesnost. Veřejný ochránce práv nenese žádnou odpovědnost za případné nesrovnalosti. Pokud chcete mít nejspolehlivější informace a právní jistotu, podívejte se na původní znění v angličtině (odkaz viz výše). Více informací naleznete v naší [politice týkající se jazyků a překladů](#) [Odkaz].

Rozhodnutí ve věci 805/2018/MIG o odmítnutí Evropské investiční banky poskytnout veřejnosti přístup k dokumentům týkajícím se půjčky společnosti Volkswagen

Rozhodnutí

Případ 805/2018/MIG - Otevřeno dne 08/05/2018 - Doporučení týkající se 29/03/2019 - Rozhodnutí ze dne 28/11/2019 - Dotčený orgán Evropská investiční banka (Zjištěn nesprávný úřední postup) |

Případ se týkal odmítnutí Evropské investiční banky (EIB) přístupu veřejnosti ke zprávě a doporučení Evropského úřadu pro boj proti podvodům (OLAF) a k souvisejícím dokumentům. Dokumenty se týkaly veřejné půjčky ve výši 400 milionů EUR, kterou EIB poskytla automobilové společnosti Volkswagen a kterou tato společnost podvodně použila.

Veřejná ochránkyně práv zjistila, že odepření přístupu veřejnosti ke zprávě a doporučení úřadu OLAF ze strany EIB představuje nesprávný úřední postup. Měla za to, že existuje převažující veřejný zájem na zpřístupnění vhodně upravených verzí dokumentů, a v souladu s tím vydala doporučení. EIB však doporučení veřejné ochránkyně práv nepřijala.

Veřejná ochránkyně práv proto šetření uzavřela a zopakovala svá zjištění.

Skutečnosti předcházející stížnosti

1. V roce 2009 poskytla Evropská investiční banka (EIB) společnosti Volkswagen půjčku na financování výzkumného a vývojového projektu zaměřeného na snížení znečišťujících emisí automobilů. Půjčka byla plně splacena. Byly vyjádřeny obavy, že Volkswagen použil půjčku na vývoj „odpojovacího zařízení“, které přineslo závadějící výsledky v emisních testech. V listopadu 2015 zahájil Evropský úřad pro boj proti podvodům (OLAF) vyšetřování údajného zneužití úvěrů EIB společností Volkswagen. Toto vyšetřování bylo dokončeno v roce 2017 a úřad OLAF zaslal

svou závěrečnou zprávu a doporučení EIB.

2. V lednu 2018 požádal stěžovatel – investigativní novinář – EIB o přístup veřejnosti ke zprávě a doporučení úřadu OLAF a k interním dokumentům týkajícím se opatření EIB v návaznosti na výsledek vyšetřování úřadu OLAF [1] .

3. Vzhledem k tomu, že EIB odmítla požadované dokumenty zpřístupnit, stěžovatel se v dubnu 2018 obrátil na evropského veřejného ochránce práv.

4. Veřejná ochránkyně práv se dotazovala na stanovisko stěžovatele, že EIB nesprávně odmítla přístup veřejnosti. Posoudila informace poskytnuté stěžovatelem a EIB a nahlédla do požadovaných dokumentů.

Návrh veřejné ochránkyně práv na řešení

5. Veřejná ochránkyně práv souhlasila s tím, že zpřístupnění dotčených interních dokumentů by mohlo ohrozit následná opatření EIB v době, kdy probíhala.

6. Veřejná ochránkyně práv však nebyla přesvědčena argumenty EIB týkajícími se zprávy a doporučení. Ačkoli se obecná domněnka proti zpřístupnění vztahuje na zprávy úřadu OLAF, které jsou sledovány orgánem EU nebo vnitrostátním orgánem, veřejný ochránce práv měl za to, že tato obecná domněnka byla v tomto případě vyvrácena. Poznamenala, že významné části zprávy a doporučení odrážejí informace, které jsou již veřejně dostupné.

7. Veřejná ochránkyně práv rovněž zjistila, že v tomto případě existuje velmi silný převažující veřejný zájem na zpřístupnění informací, a to vzhledem k závažnému zneužití veřejných prostředků a zkradení ze strany přední evropské společnosti, pokud jde o jejich účel.

8. **Veřejná ochránkyně práv** proto navrhla, aby EIB poskytla veřejnosti přístup ke zprávě a doporučení úřadu OLAF s odpovídajícími úpravami pouze pro osobní údaje [2] .

9. EIB uvedla, že je v zásadě ochotna poskytnout veřejnosti přístup k upravené verzi zprávy OLAF. Domnívá se však, že ostatní dotčené veřejné zájmy, jako je veřejný zájem na ochraně vyšetřovací funkce úřadu OLAF, by měly být chráněny úpravou zprávy úřadu OLAF nad rámec osobních údajů. Za tímto účelem EIB konzultovala s OLAF jako s autorem zprávy. OLAF vznesl námitky proti jakémukoli zpřístupnění, přičemž vycházel z obecné domněnky nezpřístupnění a nesouhlasil s tím, že existuje převažující veřejný zájem na zpřístupnění.

10. **EIB** měla za to, že řádně závisí na spolupráci úřadu OLAF s cílem identifikovat veškeré informace, které by ohrožily vyšetřovací funkci úřadu OLAF, pokud by byly zveřejněny. Měla za to, že je povinna zajistit důvěrnost vyšetřování OLAF i po jeho ukončení a přijetí následných opatření.

11. EIB rovněž poukázala na svůj jedinečný status subjektu EU, ale také banky. Tvrdila, že zveřejnění informací o úrokové sazbě dotčeného úvěru nebo o likviditě společnosti Volkswagen by oslabilo důvěru a důvěru jejích klientů, jakož i její vlastní postavení při budoucích jednáních o úvěrech.

12. EIB dospěla k závěru, že není schopna provést nezbytné úpravy na ochranu vyšetřovacích funkcí úřadu OLAF, a zamítla návrh veřejné ochránkyně práv. [3] EIB však zveřejnila shrnutí [4]

Doporučení veřejné ochránkyně práv

13. Veřejná ochránkyně práv tvrdila, že existuje zřejmý a převažující veřejný zájem na zveřejnění zprávy a doporučení úřadu OLAF, včetně informací o příslušných lhůtách a výhodné úrokové sazbě, což není ve zveřejněném shrnutí. Měla za to, že ke zprávě a doporučení by mohl být poskytnut částečný přístup, zejména vzhledem k tomu, že následná opatření EIB byla mezitím dokončena.

14. Veřejná ochránkyně práv poznamenala, že vyšetřovací činnosti úřadu OLAF uvedené v požadované zprávě se zdají být zcela běžné a rutinní pro jakýkoli vyšetřovací orgán.

15. Veřejná ochránkyně práv byla i nadále přesvědčena, že v tomto případě by bylo možné dosáhnout transparentnosti, aniž by byla ohrožena úloha EIB nebo důvěra v ni. Veřejný ochránce práv zejména zjistil, že obchodní informace obsažené ve zprávě jsou poměrně staré, a tudíž již nejsou citlivé. Rovněž se domnívala, že zveřejnění zprávy a doporučení (vhodně upravené) by pravděpodobně posílilo důvěru v EIB.

16. Veřejná ochránkyně práv měla za to, že informace obsažené ve zprávě a doporučení úřadu OLAF, i když nejsou samy o sobě v rámci definice „informací o životním prostředí“, se týkají emisí do životního prostředí a že vzhledem k prokázaným zdravotním rizikům způsobeným emisemi existuje převažující veřejný zájem na zveřejnění [5] .

17. Veřejný ochránce práv byl rovněž přesvědčen, že částečný přístup k požadovaným dokumentům by mohl být umožněn, aniž by došlo k narušení soukromí osob uvedených v dokumentech.

18. Veřejná ochránkyně práv dospěla k závěru, že odmítnutí EIB poskytnout veřejnosti přístup k náležitě upraveným verzím zprávy a doporučení úřadu OLAF představuje nesprávný úřední postup. Veřejná ochránkyně práv doporučila, aby EIB poskytla veřejnosti přístup k požadovaným dokumentům s odpovídajícími úpravami osobních údajů, tj. jakýkoli text, který by mohl vést k identifikaci fyzických osob [6] .

19. Vzhledem k tomu, že následná opatření EIB byla dokončena, veřejný ochránce práv měl rovněž za to, že by měly být částečně zpřístupněny rovněž interní dokumenty dotčené v žádosti stěžovatele o přístup veřejnosti (dvě poznámky EIB ze dne 5. října 2017 a 9. října 2017).

20. V reakci na to EIB tvrdila, že je v zásadě ochotna poskytnout stěžovateli částečný přístup ke zprávě a doporučení úřadu OLAF, ale že sama nebyla schopna dokumenty řádně redigovat.

21. EIB uvedla, že znovu konzultovala OLAF. OLAF i nadále vznesl námitky proti jakémukoli zpřístupnění dokumentů, a to i v upravené podobě, a to na základě potřeby chránit práva a soukromí dotčených osob a zajistit účinnost vnitrostátních správních a soudních řízení.

22. EIB nesouhlasila s názorem veřejného ochránce práv, že informace obsažené v požadovaných dokumentech lze považovat za „informace týkající se emisí do životního prostředí“. Proto měl za to, že převažující veřejný zájem založený na tomto argumentu je neopodstatněný.

23. EIB rovněž zopakovala, že je třeba vzít v úvahu její zvláštní úlohu banky a že zveřejnění některých informací obsažených ve zprávě by ohrozilo vztah důvěry, který má se svými klienty, a její schopnost řádně fungovat na trzích. V konečném důsledku by to ohrozilo finanční a hospodářskou politiku EIB a EU [7] .

Posouzení veřejné ochránkyně práv po doporučení

24. Veřejná ochránkyně práv bere v úvahu názory, které EIB vyjádřila ve své odpovědi na její doporučení, pokud jde o informace, které by podle jejího názoru měly být upraveny nad rámec osobních údajů. Její názory na opodstatněnost případu částečného zpřístupnění dokumentů ve veřejném zájmu, jak je podrobně uvedeno v jejím doporučení, však zůstávají nezměněny. Je proto zklamána tím, že EIB nepřijala její doporučení.

25. Ačkoli tyto názory EIB nesdílí, veřejná ochránkyně práv EIB oceňuje, že v průběhu tohoto šetření zveřejnila na svých internetových stránkách shrnutí zprávy úřadu OLAF. Veřejná ochránkyně práv rovněž uznává dobrou spolupráci EIB v tomto případě a její skutečný záměr usilovat o nalezení řešení.

26. Vzhledem k tomu, že EIB uznala, že v tomto případě existuje značný veřejný zájem, veřejná ochránkyně práv vyjadřuje politování nad tím, že se EIB nepovažovala za schopna provést nezbytné úpravy zprávy a doporučení úřadu OLAF. Bere na vědomí a vyjadřuje politování nad pokračujícím nesouhlasem úřadu OLAF s jakýmkoli zveřejněním, jak uvedla EIB. Za těchto okolností se však domnívá, že se nemůže dále zabývat, a proto své šetření uzavírá.

Závěr

Na základě šetření veřejný ochránce práv uzavře tento případ s následujícím závěrem:

Tím, že Evropská investiční banka nepřijala doporučení veřejné ochránkyně práv, neuznala převažující veřejný zájem na vydání zprávy OLAF (s náležitými úpravami) do úvěru EIB pro společnost Volkswagen.

Stěžovatel a EIB budou o tomto rozhodnutí informovány.

Emily O'Reillyová

Evropský veřejný ochránce práv

Štrasburk, 28. listopadu 2019

[1] V rámci politiky transparentnosti skupiny Evropské investiční banky ze dne 6. března 2015 je k dispozici na adrese

https://www.eib.org/attachments/strategies/eib_group_transparency_policy_en.pdf [Odkaz].

[2] Další informace o souvislostech stížnosti, argumentech stran a šetření veřejného ochránce práv naleznete v úplném znění návrhu veřejného ochránce práv na řešení, které je k dispozici na adrese: <https://www.ombudsman.europa.eu/en/solution/en/111782> [Odkaz].

[3] Úplné znění odpovědi EIB na návrh řešení, který předložila veřejná ochránkyně práv, je k dispozici na adrese:

<https://www.ombudsman.europa.eu/en/correspondence/en/112007> [Odkaz].

[4] Viz

<https://www.eib.org/attachments/press/summary-olaf-report-antrieb-rdi-volkswagen-ag.pdf> [Odkaz].

[5] Článek 5.7 TP EIB.

[6] Úplné znění doporučení veřejné ochránkyně práv je k dispozici na adrese:

<https://www.ombudsman.europa.eu/en/recommendation/en/111836> [Odkaz].

[7] Úplné znění odpovědi EIB na doporučení veřejné ochránkyně práv je k dispozici na adrese:

<https://www.ombudsman.europa.eu/en/correspondence/en/115899> [Odkaz].